

SFS 2002:925

Utkom från trycket
den 11 december 2002

Fordonsförordning;

utfärdad den 21 november 2002.

Regeringen föreskriver¹ följande.

1 kap. Inledande bestämmelser

1 § Denna förordning innehåller bestämmelser om

1. fordons beskaffenhet och utrustning,
2. kontroll av fordon samt därtill hörande system, komponenter och separata tekniska enheter, samt
3. den verksamhet som bedrivs av besiktningsorgan på fordonsområdet.

Förordningen gäller inte

1. fordon som tillhör staten och är tillverkade för särskilda militära ändamål,
2. motordrivna fordon som är avsedda att föras av gående eller släpfordon som har kopplats till något sådant fordon,
3. fordon som används uteslutande inom inhägnade järnvägs- eller industriområden eller inom inhägnade tävlingsområden eller andra liknande inhägnade områden, eller
4. lekfordon.

¹ Jfr rådets direktiv 70/156/EEG av den 6 februari 1970 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om typgodkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon (EGT L 42, 23.2.1970, s. 1, Celex 31970L0156), senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/116/EG (EGT L 18, 21.1.2002, s. 1, Celex 32001L0116), rådets direktiv 74/150/EEG av den 4 mars 1974 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om typgodkännande av jordbruks- eller skogsbruks-traktorer med hjul (EGT L 84, 28.3.1974, s. 10, Celex 31974L0150), senast ändrat genom kommissionens direktiv 2001/3/EG (EGT L 28, 30.1.2001, s. 1, Celex 32001L0003), rådets direktiv 96/96/EG av den 20 december 1996 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om provning av motorfordons och tillhörande släpfordons trafiksäkerhet (EGT L 46, 17.2.1997, s. 1, Celex 31996L0096), senast ändrat genom kommissionens direktiv 2001/11/EG (EGT L 48, 17.2.2001, s. 1, Celex 32001L0011), Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/24/EG av den 18 mars 2002 om typgodkännande av två- och trehjuliga motorfordon och om upphävande av rådets direktiv 92/61/EEG (EGT L 124, 9.5.2002, s. 1, Celex 32002L0024) samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/30/EG av den 6 juni 2000 om vägkontroller av trafiksäkerheten hos nyttofordon i trafik i gemenskapen (EGT L 203, 10.8.2000, s. 1, Celex 32000L0030). Se även Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter och beträffande föreskrifter om informationssamhällets tjänster (EGT L 204, 21.7.1998, s. 37, Celex 31998L0034), ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 98/48/EG (EGT L 217, 5.8.1998, s. 18, Celex 31998L0048).

2 § Ett fordon som enligt 14 eller 16 § lagen (2001:558) om vägtrafikregister är undantaget från registreringsplikt skall i tillämpliga delar uppfylla de krav på beskaffenhet och utrustning som anges i 2 kap.

Ett fordon som enligt 15 § lagen om vägtrafikregister är undantaget från registreringsplikt anses uppfylla kraven i 2 kap. om det får användas i registreringslandet och är i trafikdugligt skick.

Kontroll av sådana fordon som avses i första och andra styckena får ske på det sätt som framgår av 9 kap. 10 § och 10 kap.

3 § I följande författningar finns bestämmelser i nedan angivna ämnen, nämligen

1. *om undantag från denna förordning i militära vägtrafikkungörelsen (1974:97) och vägtrafikförordningen (1995:137) för räddningskåren under utbildning och höjd beredskap,*

2. *om färdskrivare i förordningen (1993:185) om arbetsförhållanden vid vissa internationella vägtransporter och förordningen (1995:521) om behöriga myndigheter, m.m. i fråga om kör- och vilotider samt färdskrivare vid vägtransporter,*

3. *om taxameter i yrkestrafikförordningen (1998:779),*

4. *om motorfordons beskaffenhet och utrustning för begränsning av utsläpp av avgaser och andra ämnen i förordningen (2001:1085) om motorfordons avgasrening.*

Bestämmelser om vilken kontroll enligt denna förordning som ett fordon skall ha gått igenom för att få tas i bruk första gången finns i förordningen (2001:650) om vägtrafikregister.

4 § I denna förordning avses med tillverkare den som inför godkännandemyndigheten ansvarar för samtliga delar av förfarandet vid typgodkännande och för produktionsöverensstämmelse, dock utan krav på att vara direkt engagerad i samtliga stadier av produktionen av det fordon, det system, den komponent eller den separata tekniska enhet som typgodkännandet avser.

I övrigt har de beteckningar som används i denna förordning samma betydelse som i lagen (2001:559) om vägtrafikdefinitioner, i förordningen (2001:651) om vägtrafikdefinitioner och i fordonslagen (2002:574), om inte något annat anges.

5 § Ägaren av ett fordon som är i bruk är skyldig att underhålla och sköta det så att det är i föreskrivet skick.

Ägaren av ett fordon är också skyldig att se till att fordonet inte används i strid med bestämmelserna i denna förordning eller bestämmelser eller förbud som har meddelats med stöd av förordningen.

6 § Bestämmelserna i denna förordning om ägaren av ett fordon tillämpas på innehavaren av det när det är fråga om fordon som innehas

1. på grund av kreditköp med förbehåll om återtaganderätt, eller
2. med nyttjanderätt för en bestämd tid om minst ett år.

Grundregler

1 § Ett fordon får användas endast om det är tillförlitligt från säkerhetssynpunkt och i övrigt lämpligt för trafik. I dessa hänseenden gäller bestämmelserna i detta kapitel samt de föreskrifter som myndigheter meddelar med stöd av bestämmelserna i 11 kap.

Trots bestämmelserna i första stycket får ett fordon användas om det behövs för provkörning eller bogsering av det eller för liknande ändamål och det kan ske utan fara för trafiksäkerheten. Detsamma gäller i fall som avses i 18 § 2 lagen (2001:558) om vägtrafikregister.

2 § Ett utrymme för den som färdas i ett motordrivet fordon skall vara inrättat och utrustat så, att personskada vid en trafikolycka eller en inbromsning hindras eller begränsas.

Förarplatsen i ett motorfordon eller i ett terrängmotorfordon skall vara rymlig och anordnad så, att den medger en lämplig körställning och en god uppsikt över omgivningen.

3 § Anordningar som är avsedda för manövreringen av ett motordrivet fordon eller i övrigt för att användas av föraren under färd skall vara inrättade och placerade så, att förväxling undviks och föraren lätt kan komma åt dem utan att trafiksäkerheten åsidosätts.

4 § Ett fordon skall vara konstruerat så, att risk för brand, explosion eller skada av annan orsak i möjligaste mån undanröjs. Behållare och ledningar för gasformigt bränsle för fordons framdrivning får inte finnas i ett utrymme som är avsett för personbefordran.

5 § Ett motorfordon och ett släpfordon till ett sådant fordon skall ha en yttre utformning som är godtagbar med hänsyn till risken för skada på andra trafikanter och som även i övrigt uppfyller trafiksäkerhetens krav.

EG-regler

6 § Med de undantag som anges i andra stycket skall ett nytt fordon, som har godkänts enligt nedanstående EG-direktiv, är försett med ett tygodkännandemärke och är åtföljt av ett giltigt intyg om överensstämmelse i enlighet med de mallar som finns i bilagor till direktiven, i fråga om fordonets konstruktion och funktion anses stämma överens med kraven i denna förordning och i de föreskrifter som har meddelats med stöd av förordningen och som gäller fordons beskaffenhet och utrustning.

1. Rådets direktiv 70/156/EEG av den 6 februari 1970 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om tygodkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon², senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/116/EG³.

² EGT L 42, 23.2.1970, s. 1 (Celex 31970L0156).

³ EGT L 18, 21.1.2002, s. 1 (Celex 32001L0116).

2. Rådets direktiv 74/150/EEG av den 4 mars 1974 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om typgodkännande av jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul⁴, senast ändrat genom kommissionens direktiv 2001/3/EG⁵.

3. Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/24/EG av den 18 mars 2002 om typgodkännande av två- och trehjuliga motorfordon och om upphävande av rådets direktiv 92/61/EEG⁶.

Vad som sägs i första stycket gäller dock inte

1. fordon som är konstruerade för vänstertrafik,
2. fordon som är utrustade med hastighetsmätare som har brittisk standard, eller
3. fordon som tillverkas i små serier.

7 § Ett system, en komponent eller en separat teknisk enhet som omfattas av ett giltigt godkännande enligt ett särdirektiv till ramdirektiv 70/156/EEG, 74/150/EEG eller 2002/24/EG och som är försett med ett typgodkännandemärke skall vad avser beskaffenheten anses stämma överens med kraven i denna förordning och i de föreskrifter som har meddelats med stöd av förordningen.

8 § Om godkännandemyndigheten finner att fordon, system, komponenter eller separata tekniska enheter av en typ som är EG-typgodkänd av en typgodkännandemyndighet i en annan stat allvarligt äventyrar trafiksäkerheten, trots att de åtföljs av ett giltigt intyg om överensstämmelse eller har föreskriven märkning, får godkännandemyndigheten besluta att de inte får registreras, säljas eller tas i bruk.

Ett beslut enligt första stycket gäller i högst sex månader.

9 § Bestämmelserna i 6–8 §§ gäller även fordon, system, komponenter och separata tekniska enheter som omfattas av avtal om ömsesidigt erkännande som EG har träffat med tredje land.

ECE-regler

10 § Ett system, en komponent eller en separat teknisk enhet, som med stöd av ett sådant tillstånd som avses i 4 kap. 4 § har försetts med ett där angivet märke, skall med avseende på typen anses stämma överens med vad som med stöd av denna förordning föreskrivs om systemets, komponentens eller den separata tekniska enhetens beskaffenhet.

Detta gäller i förhållande till en främmande stat även för ett sådant system eller en sådan komponent eller separat teknisk enhet som enligt sitt märke har typgodkänts där enligt ett reglemente, som av Sverige har antagits som bilaga till Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europas överenskommelse om antagande av enhetliga tekniska föreskrifter för hjulförsedda fordon och för utrustning och delar som kan monteras eller användas på hjulförsett fordon samt om villkoren för ömsesidigt erkännande av typ-

⁴ EGT L 84, 28.3.1974, s. 10 (Celex 31974L0150).

⁵ EGT L 28, 30.1.2001, s. 1 (Celex 32001L0003).

⁶ EGT L 124, 9.5.2002, s. 1 (Celex 32002L0024).

godkännande utfärdade på grundval av dessa föreskrifter. Detta gäller dock endast om systemet, komponenten eller den separata tekniska enheten är tillverkad inom ett sådant till staten hörande område som avses i artikel 3 i överenskommelsen.

11 § Om godkännandemyndigheten finner att ett system, en komponent eller en separat teknisk enhet av en typ som är ECE-typgodkänd av en godkännandemyndighet i en annan stat allvarligt äventyrar trafiksäkerheten eller miljön, trots att de har föreskriven märkning, får myndigheten besluta att de inte får registreras, säljas eller tas i bruk.

3 kap. EG-typgodkännande

Inledande bestämmelser

1 § I detta kapitel avses med

– *etappvis typgodkännande*: det förfarande genom vilket det intygas att en fordonstyp som inte är färdigbyggd, eller en fordonstyp som byggs med en tillverkningsprocess som är uppdelad i separata etapper, uppfyller de tillämpliga tekniska kraven i direktiv 70/156/EEG, 74/150/EEG eller 2002/24/EG eller i särdirektiv till dessa ramdirektiv,

– *fordonstyp*: fordon som inte skiljer sig från varandra i fråga om tillverkare, tillverkarens typbeteckning eller väsentliga konstruktions- eller formgivningsaspekter som chassi eller bottenplatta (gäller uppenbara och grundläggande skillnader) och motor (inre förbränning, el eller hybrid),

– *teknisk tjänst*: en organisation som har utsetts för att utföra provning och inspektion för godkännandemyndighetens räkning. Godkännandemyndigheten kan även själv utöva denna funktion.

2 § Ett EG-typgodkännande skall meddelas för en typ av fordon, system, komponenter eller separata tekniska enheter som uppfyller de tillämpliga kraven i de direktiv som anges i 2 kap. 6 och 7 §§.

Ett EG-typgodkännande kan meddelas på grundval av provning som har utförts av en teknisk tjänst i enlighet med det tillämpliga direktivet, eller av provning som omfattas av avtal om ömsesidigt erkännande som EG har träffat med tredje land.

3 § Förfarandet med EG-typgodkännande tillämpas för fordon av kategori M1 som har en inre förbränningsmotor samt för mopeder, motorcyklar och trehjuliga motorcyklar. Förfarandet får tillämpas även i fråga om jordbruks- och skogsbrukstraktorer om tillverkaren begär det.

4 § I fråga om EG-typgodkännande delas fordon in i kategorier enligt följande:

1. EG-motorfordon: Ett fordon som är avsett att användas på väg, oavsett om det är färdigbyggt eller inte, och som har minst fyra hjul och är konstruerat för en maximihastighet över 25 kilometer i timmen. Dock undantas spårbundna fordon, jordbruks- och skogsbrukstraktorer, mopeder, motorcyklar och motorredskap.
2. Kategori M: EG-motorfordon som har minst fyra hjul samt är konstruerade och byggda för persontransport.
Kategori M1: EG-motorfordon som är konstruerade och byggda för persontransport, med högst åtta sittplatser utöver förarplatsen.
Kategori M2: EG-motorfordon som är konstruerade och byggda för persontransport, med mer än åtta sittplatser utöver förarplatsen och en högsta vikt som inte överstiger 5 ton.
Kategori M3: EG-motorfordon som är konstruerade och byggda för persontransport, med mer än åtta sittplatser utöver förarplatsen och en högsta vikt som överstiger 5 ton.
3. Kategori N: EG-motorfordon som har minst fyra hjul samt är konstruerade och byggda för godstransport.
Kategori N1: EG-motorfordon som är konstruerade och byggda för godstransport, med en högsta vikt som inte överstiger 3,5 ton.
Kategori N2: EG-motorfordon som är konstruerade och byggda för godstransport, med en högsta vikt som överstiger 3,5 ton men inte 12 ton.
Kategori N3: EG-motorfordon som är konstruerade och byggda för godstransport, med en högsta vikt som överstiger 12 ton.

För dragfordon som har utformats för att kopplas samman med en påhängsvagn eller en släpkärra skall den vikt som ligger till grund för klassificeringen vara dragfordonets vikt i körklart skick plus den vikt som motsvarar den största statiska vertikala belastning som påhängsvagnen eller släpkärnan för över till dragfordonet samt, i tillämpliga fall, den största vikten av dragfordonets egen last.

4. Kategori O: Släpvagnar (inklusive påhängsvagnar).
Kategori O1: Släpvagnar med en högsta vikt som inte överstiger 0,75 ton.
Kategori O2: Släpvagnar med en högsta vikt som överstiger 0,75 ton men inte 3,5 ton.
Kategori O3: Släpvagnar med en högsta vikt som överstiger 3,5 ton men inte 10 ton.
Kategori O4: Släpvagnar med en högsta vikt som överstiger 10 ton.

För påhängsvagnar och släpkärror skall den vikt som ligger till grund för klassificeringen vara den statiska vertikala belastning som påhängsvagnens eller släpkärrans axel eller axlar för över till marken då den kopplas till dragfordonet med maximal last.

5. Jorbruks- och skogsbrukstraktorer: Fordon som är försedda med luftfyllda däck, har två axlar och är konstruerade för en hastighet mellan 6 och 40 kilometer i timmen samt vars huvuduppgift grundas på deras dragkraft och som är särskilt konstruerade för att dra, skjuta, bära eller driva vissa redskap, maskiner eller släpvagnar avsedda för jord- eller skogsbruk. Fordonen kan vara utrustade för transport av gods eller passagerare.
6. Mopeder: Fordon som definieras som mopeder i 2 § lagen (2001:559) om vägtrafikdefinitioner.
7. Motorcyklar: Tvåhjuliga sådana fordon som definieras som motorcyklar i 2 § lagen (2001:559) om vägtrafikdefinitioner.
8. Trehjuliga motorcyklar: Tre- och fyrehjuliga sådana fordon som definieras som motorcyklar i 2 § lagen (2001:559) om vägtrafikdefinitioner.

Godkännandemyndigheter

5 § EG-typgodkännande av fordon, system, komponenter eller separata tekniska enheter meddelas för Sveriges del av Vägverket i fråga om direktiven 70/156/EEG, 74/150/EEG och 2002/24/EG samt de särdirektiv till dessa ramdirektiv som inte anges i 6 §.

6 § EG-typgodkännande av system, komponenter eller separata tekniska enheter meddelas för Sveriges del av Naturvårdsverket i fråga om följande särdirektiv.

1. Rådets direktiv 70/220/EEG av den 20 mars 1970 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot luftförorening genom avgaser från motorfordon⁷, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/100/EG⁸.

2. Rådets direktiv 72/306/EEG av den 2 augusti 1972 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av föroreningar från dieselmotorer som används i fordon⁹, senast ändrat genom kommissionens direktiv 97/20/EG¹⁰.

3. Rådets direktiv 77/537/EEG av den 28 juni 1977 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av föroreningar från

⁷ EGT L 76, 6.4.1970, s. 1 (Celex 31970L0220).

⁸ EGT L 16, 18.1.2002, s. 32 (Celex 32001L0100).

⁹ EGT L 190, 20.8.1972, s. 1 (Celex 31972L0306).

¹⁰ EGT L 125, 16.5.1997, s. 21 (Celex 31997L0020).

motorer som används i jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul¹¹, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 97/54/EG¹².

4. Rådets direktiv 88/77/EEG av den 3 december 1987 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gasformiga föroreningar från dieselmotorer som används i fordon¹³, senast ändrat genom kommissionens direktiv 2001/27/EG¹⁴.

5. Europaparlamentets och rådets direktiv 97/24/EG av den 17 juni 1997 om vissa komponenter och karakteristiska egenskaper hos två- eller trehjuliga motorfordon¹⁵, ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/51/EG¹⁶, vad avser kapitel 5.

6. Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/25/EG av den 22 maj 2000 om åtgärder mot utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar från motorer avsedda för jordbruks- eller skogsbrukstraktorer och om ändring av rådets direktiv 74/150/EEG¹⁷.

Ansökan

7 § Frågor om EG-typgodkännande prövas av godkännandemyndigheten efter ansökan av tillverkaren.

8 § En ansökan skall avvisas, om en annan ansökan som avser samma typ av fordon, system, komponent eller separata tekniska enhet tidigare har gjorts i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES).

Inledande kontroll

9 § Innan godkännandemyndigheten beviljar ett EG-typgodkännande, skall den kontrollera att det hos tillverkaren finns tillfredsställande rutiner och metoder som säkerställer en effektiv kontroll av att serietillverkade fordon, system, komponenter och separata tekniska enheter stämmer överens med den godkända typen.

Villkor för EG-typgodkännande

10 § EG-typgodkännande får beviljas för typer av fordon, system, komponenter eller separata tekniska enheter som motsvarar uppgifterna i den tekniska information som tillverkaren har lämnat och som uppfyller de tekniska kraven i tillämpliga särdirektiv.

Vid etappvis typgodkännande skall hänsyn tas till den produktionsetapp som en fordonstyp befinner sig i.

¹¹ EGT L 220, 29.8.1977, s. 38 (Celex 31977L0537).

¹² EGT L 277, 10.10.1997, s. 24 (Celex 31997L0054).

¹³ EGT L 36, 9.2.1988, s. 33 (Celex 31988L0077).

¹⁴ EGT L 107, 18.4.2001, s. 10 (Celex 32001L0027).

¹⁵ EGT L 226, 18.8.1997, s. 1 (Celex 31997L0024).

¹⁶ EGT L 252, 20.9.2002, s. 20 (Celex 320020051).

¹⁷ EGT L 173, 12.7.2000, s. 1 (Celex 32000L0025).

11 § EG-typgodkännande av komponenter eller separata tekniska enheter får meddelas endast om det tillämpliga särdirektivet uttryckligen medger ett sådant godkännande.

I de fall en komponent eller en separat teknisk enhet har avsedd funktion eller uppvisar sina särskilda egenskaper endast i kombination med andra delar av fordonet, och dess överensstämmelse med ett eller flera krav därför kan kontrolleras endast när denna komponent eller separata tekniska enhet fungerar tillsammans med andra delar av fordonet, skall typgodkännandets räckvidd begränsas i enlighet med den kontroll som är möjlig.

12 § En ansökan om EG-typgodkännande skall avslås trots att kraven i 9–11 §§ är uppfyllda, om fordonet, systemet, komponenten eller den tekniska enheten utgör en allvarlig fara för trafiksäkerheten.

Typgodkännandeintyg

13 § Om en ansökan om EG-typgodkännande beviljas skall godkännandemyndigheten utfärda ett typgodkännandeintyg. De begränsningar och krav som typgodkännandet har förenats med skall anges i intyget.

Intyg om överensstämmelse och typgodkännandemärke

14 § En tillverkare som innehar ett EG-typgodkännande för fordon skall utfärda intyg om överensstämmelse i enlighet med de mallar som finns i bilagor till de direktiv som anges i 2 kap. 6 §. Ett sådant intyg skall åtfölja varje fordon, vare sig det är färdigbyggt eller inte, som har tillverkats i överensstämmelse med den godkända fordonstypen.

En tillverkare av komponenter eller separata tekniska enheter till mopeder, motorcyklar eller trehjuliga motorcyklar skall utfärda ett intyg om överensstämmelse för varje sådan komponent eller enhet som inte utgör originalutrustning.

15 § Tillverkaren skall förse samtliga fordon som tillverkas i överensstämmelse med en godkänd fordonstyp med ett typgodkännandemärke.

16 § En tillverkare som innehar ett EG-typgodkännande för en komponent eller en separat teknisk enhet skall på varje komponent eller enhet, som har tillverkats i överensstämmelse med den godkända typen, fästa

1. sitt handelsnamn eller varumärke,
2. sin typbeteckning,
3. om så föreskrivs i det tillämpliga särdirektivet, ett typgodkännandemärke eller nummer för typgodkännandet.

I fall som avses i första stycket 3 får dock

1. tillverkare av komponenter och separata tekniska enheter för andra fordon än jordbruks- och skogsbrukstraktorer avstå från att på angivet sätt fästa handelsnamn eller varumärke och typbeteckning,

2. tillverkare av komponenter eller separata tekniska enheter till mopeder, motorcyklar eller trehjuliga motorcyklar avstå från att utfärda ett sådant intyg som avses i 14 § andra stycket.

Ändrade förhållanden

17 § Om tillverkningen upphör eller om uppgifterna i det tekniska underlaget eller informationsdokumentet ändras, skall tillverkaren anmäla detta till godkännandemyndigheten.

18 § Efter en anmälan om ändring enligt 17 § skall godkännandemyndigheten underrätta tillverkaren om de åtgärder som ändringen föranleder. Myndigheten kan då besluta om ny kontroll eller provning.

Kontroll och återkallelse av typgodkännande

19 § Godkännandemyndigheten skall se till att en fortlöpande kontroll sker av att serietillverkade fordon, system, komponenter och separata tekniska enheter stämmer överens med den typ som myndigheten har godkänt.

20 § Om godkännandemyndigheten finner att fordon, system, komponenter eller separata tekniska enheter med intyg om överensstämmelse eller typgodkännandemärke inte längre stämmer överens med den typ som den har godkänt, skall myndigheten vidta de åtgärder som behövs för att säkerställa att serietillverkade fordon, system, komponenter eller separata tekniska enheter på nytt tillverkas i överensstämmelse med den godkända typen.

Godkännandemyndigheten prövar frågor om återkallelse av EG-typgodkännanden i fall som avses i 2 kap. 5 § fordonslagen (2002:574).

Undantag

21 § Godkännandemyndigheten får i fråga om fordon medge undantag från ett eller flera av kraven i ett eller flera av särdirektiven för fordon som tillverkas i små serier och för fordon i slutserier.

22 § Godkännandemyndigheten får i fråga om mopeder, motorcyklar och trehjuliga motorcyklar medge undantag från kraven i särdirektiven för fordon, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för tillverkning i små serier eller för försvaret, ordningsmakten, civilförsvaret eller offentliga arbeten.

4 kap. ECE-typgodkännande

1 § Ett ECE-typgodkännande skall meddelas för en typ av system, komponenter eller separata tekniska enheter som uppfyller kraven i ett sådant reglemente som av Sverige har antagits som bilaga till Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europas överenskommelse om antagande av enhetliga tekniska föreskrifter för hjulförsedda fordon och för utrustning och delar som kan monteras eller användas på hjulförsett fordon samt om villkoren för ömsesidigt erkännande av typgodkännande utfärdade på grundval av dessa föreskrifter.

Ett typgodkännande får meddelas på grundval av provning som har utförts av ett provningsorgan i enlighet med det tillämpliga reglementet.

2 § Frågor om ECE-typgodkännande prövas av Vägverket efter ansökan av tillverkaren.

3 § Innan Vägverket meddelar ett ECE-typgodkännande skall verket kontrollera att det hos tillverkaren finns tillfredsställande rutiner och metoder som säkerställer en effektiv kontroll av att serietillverkade system, komponenter eller separata tekniska enheter stämmer överens med den godkända typen.

4 § Om Vägverket beviljar ett ECE-typgodkännande skall verket i beslutet meddela tillverkaren tillstånd att på varje system, komponent eller separat teknisk enhet som tillverkas av denne och som stämmer överens med den godkända typen fästa ett sådant märke som avses i det tillämpliga reglementet.

En tillverkare som innehar ett ECE-typgodkännande skall förse samtliga system, komponenter eller separata tekniska enheter som tillverkas i överensstämmelse med den godkända typen med sådan märkning som avses i första stycket.

5 § Om Vägverket finner att system, komponenter eller separata tekniska enheter som är försedda med föreskriven märkning inte längre stämmer överens med den typ som verket har godkänt, skall verket vidta de åtgärder som behövs för att säkerställa att serietillverkade system, komponenter eller separata tekniska enheter på nytt tillverkas i överensstämmelse med den godkända typen.

Vägverket prövar frågor om återkallelse av ECE-typgodkännanden i fall som avses i 2 kap. 5 § fordonslagen (2002:574).

6 § Sådana reglementen som avses i 1 § skall hållas tillgängliga hos Vägverket.

5 kap. Nationellt typgodkännande

Inledande bestämmelser

1 § Ett nationellt typgodkännande skall meddelas för en typ av motor drivna fordon och släpfordon, dock inte moped klass II och terrängskoter, som uppfyller föreskrivna krav i fråga om fordons beskaffenhet och utrustning samt de krav som avses i 7 §. Ett typgodkännande får meddelas på grundval av provning som avses i 5–7 §§. Bestämmelserna i detta kapitel gäller på motsvarande sätt i den utsträckning som Vägverket föreskriver det i fråga om system, komponenter och separata tekniska enheter.

2 § Frågor om nationellt typgodkännande prövas av Vägverket efter ansökan av tillverkaren.

3 § Om en ansökan om nationellt typgodkännande beviljas skall Vägverket utfärda ett nationellt typgodkännandeintyg. De begränsningar och krav som typgodkännandet har förenats med skall anges i intyget.

I beslutet om nationellt typgodkännande skall Vägverket ange vem som har rätt att teckna tillverkarens firma på typintyg för fordon av ifrågavarande typ.

Inledande kontroll

4 § Innan Vägverket beviljar ett nationellt typgodkännande skall verket kontrollera att det hos tillverkaren finns tillfredsställande rutiner och metoder som säkerställer en effektiv kontroll av att serietillverkade fordon stämmer överens med den godkända typen.

Provning

5 § Provning utförs av ett besiktningsorgan för det kontrollområde som avses i 4 kap. 2 § fordonslagen (2002:574).

6 § Vid provningen skall besiktningsorganet kontrollera om fordonet uppfyller föreskrivna krav i fråga om beskaffenhet och utrustning.

7 § Vid provningen skall besiktningsorganet även kontrollera om fordonet uppfyller tillämpliga krav i

1. förordningen (1986:683) om förbud mot asbesthaltiga friktionsbelägg i fordon såvitt avser andra fordon än mopeder klass I, motorcyklar, personbilar, lätta lastbilar, lätta terrängvagnar samt bussar och släpvagnar med en totalvikt av högst 3,5 ton,

2. förordningen (1988:1145) om brandfarliga och explosiva varor, och

3. förordningen (2001:1085) om motorfordons avgasrening.

Typintyg

8 § Den som innehar ett nationellt typgodkännande får för ett nytt fordon utfärda intyg om att fordonet överensstämmer med en typ av fordon som har godkänts (typintyg).

Typintyg får dock inte utfärdas för

1. ett fordon som tidigare har tagits upp i typintyg eller godkänts vid en registreringsbesiktning, eller

2. ett fordon som, på grund av att nya eller ändrade bestämmelser om fordonets beskaffenhet eller utrustning har trätt i kraft efter det att ett nationellt typgodkännande meddelats, inte skulle kunna godkännas vid en registreringsbesiktning.

9 § Tillverkaren skall förse samtliga fordon som tillverkas i överensstämmelse med en godkänd fordonstyp med ett typgodkännandemärke.

Kontroll och återkallelse av typgodkännande m.m.

10 § Vägverket skall se till att fortlöpande kontroll sker av att serietillverkade fordon stämmer överens med den typ som verket har godkänt.

11 § Om Vägverket finner att fordon som typintyg utfärdats för inte längre stämmer överens med den typ som verket har godkänt, skall verket vidta de åtgärder som behövs för att säkerställa att serietillverkade fordon på nytt tillverkas i överensstämmelse med den godkända typen.

Vägverket prövar frågor om återkallelse av nationellt typgodkännande i fall som avses i 2 kap. 5 § fordonslagen (2002:574).

6 kap. Registreringsbesiktning

Grundläggande bestämmelser

1 § Genom registreringsbesiktning skall ett enstaka fordon godkännas, om det uppfyller föreskrivna krav i fråga om beskaffenhet och utrustning.

2 § Ett fordon skall vara registrerat innan det registreringsbesiktigas. Detta gäller dock inte de fordon som avses i 6 kap. 3 § förordningen (2001:650) om vägtrafikregister.

3 § Om det saknas tillräckliga uppgifter om ett fordon för att det säkert skall kunna identifieras och beskrivas i de avseenden som följer av förordningen (2001:650) om vägtrafikregister får Vägverket förelägga fordonsägaren att inom viss tid låta fordonet genomgå en registreringsbesiktning.

I fråga om fordon som har tagits i bruk inträder körförbud om föreläggandet inte följs.

4 § Vägverket får förelägga fordonsägaren att inom viss tid låta ett fordon, för vilket verket har meddelat ett tidsbegränsat undantag från gällande föreskrifter om fordons beskaffenhet och utrustning, genomgå en registreringsbesiktning.

Om föreläggandet inte följs inträder körförbud för fordonet.

Besiktningens omfattning

5 § Vid registreringsbesiktning skall besiktningsorganet, med de undantag och begränsningar som framgår av 6 och 7 §§, vidta de åtgärder som anges i 2 kap. 6 § fordonslagen (2002:574).

6 § I fråga om nya personbilar, motorcyklar, mopeder klass I och traktorer, som stämmer överens med ett EG-typgodkännandeintyg, skall besiktningen omfatta endast vad som anges i 2 kap. 6 § 1 och 2 fordonslagen (2002:574).

7 § I fråga om fordon som avses i 6 kap. 3 § förordningen (2001:650) om vägtrafikregister får registreringsbesiktningen, utan att slutlig prövning sker, begränsas till vad som anges i 2 kap. 6 § 1 fordonslagen (2002:574).

Vissa villkor m.m. för godkännande vid besiktningen

8 § Ett fordon som inte är EG-typgodkänt får godkännas endast om det uppfyller tillämpliga krav i

1. förordningen (1986:683) om förbud mot asbesthaltiga friktionsbelägg i fordon såvitt gäller andra fordon än mopeder klass I, motorcyklar, personbilar, lätta lastbilar, bussar och släpvagnar med en totalvikt av högst 3,5 ton, terrängskotrar och lätta terrängvagnar,
2. förordningen (1988:1145) om brandfarliga och explosiva varor, och
3. förordningen (2001:1085) om motorfordons avgasrening.

9 § Den som inställer ett fordon till registreringsbesiktning skall lämna de uppgifter om fordonet som behövs för besiktningen. På begäran skall han eller hon styrka uppgifterna.

Besiktning av ett ändrat fordon

10 § Om ett fordon har godkänts vid en registreringsbesiktning eller tagits upp i ett typintyg eller i ett intyg om överensstämmelse och det därefter har ändrats så att det inte längre stämmer överens med utförandet när det besiktigades eller när typintyget eller intyget om överensstämmelse utfärdades eller om fordonet i övrigt har ändrats så att dess beskattningsförhållande påverkas, skall ägaren låta fordonet genomgå en registreringsbesiktning. Detta skall ske inom en månad från det att ändringen gjordes eller, om fordonet är avställt, inom en vecka efter det att avställningen upphörde. Om fordonet inom angiven tid anmäls för avregistrering behöver dock ingen besiktning ske.

Med ändring enligt första stycket avses inte en sådan ändring som endast innebär

1. en avvikelse i fråga om fordonets utstyrsel och som inte påverkar dess beskattningsförhållande eller försämrar dess säkerhet,
2. byte av motorn mot en annan motor, som helt stämmer överens med den förra, eller
3. byte av däcksdimensionen på andra fordon än bilar, motorcyklar, mopeder klass I eller släpvagnar som är avsedda att dras av bilar.

11 § I fall som avses i 10 § första stycket skall den som inställer fordonet till registreringsbesiktning uppge vilka ändringar som har gjorts på det.

12 § Om ett fordon som är taget i bruk har ändrats och vid registreringsbesiktningen är så bristfälligt att det inte vidare kan användas utan uppenbar fara för trafiksäkerheten, skall besiktningsorganet meddela körförbud för det.

13 § Om ett fordon som är taget i bruk underkänns vid registreringsbesiktningen skall besiktningsorganet, om körförbud inte meddelas enligt 12 §, förelägga fordonsägaren att inom en månad låta fordonet registreringsbesiktigas igen. Vägverket får föreskriva om kortare inställelsetid i fall då ett fordon, utan att däremellan ha godkänts, har underkänts vid registreringsbesiktning mer än en gång.

Om fordonet inte har registreringsbesiktigats inom förelagd tid inträder körförbud för det.

14 § Ett körförbud som avses i detta kapitel gäller till dess en ny registreringsbesiktning har genomförts.

Trots att körförbud gäller får fordonet användas för färd kortaste lämpliga väg från den plats där reparation har utförts till ett besiktningsorgan för besiktning. I fråga om andra körförbud än enligt 12 § får fordonet också användas för färd kortaste lämpliga väg till en reparationsverkstad för reparation. Detsamma gäller för en olastad släpvagn, som har meddelats körförbud enligt 12 § på grund av bristfällighet i bromssystemet, om den framförs med en hastighet av högst 30 kilometer i timmen.

15 § Om körförbud meddelas vid en registreringsbesiktning skall besiktningsorganet förse fordonet med ett körförbudsmärke.

7 kap. Mopedbesiktning

1 § En EG-typgodkänd moped klass II får tas i bruk om den är försedd med ett typgodkännandemärke och det finns ett intyg om överensstämmelse för den. I annat fall får en moped klass II tas i bruk först sedan den har godkänts vid en mopedbesiktning.

2 § Genom mopedbesiktning skall en moped klass II godkännas om den uppfyller föreskrivna krav i fråga om beskaffenhet och utrustning.

3 § Om en godkänd moped klass II har ändrats så att den inte längre stämmer överens med uppgifterna i ett sådant typintyg eller instrument över mopedbesiktning som har legat till grund för godkännandet, får den inte användas förrän den efter ändringen har godkänts vid en mopedbesiktning. Detsamma gäller om en EG-typgodkänd moped klass II har ändrats så att den inte längre stämmer överens med intyget om överensstämmelse.

4 § Trots bestämmelserna i 1 och 3 §§ får en moped klass II användas för färd kortaste lämpliga väg till eller från ett besiktningsorgan för besiktning. Detsamma gäller om mopeden används av en person, som yrkesmässigt eller i ett företag med egen verkstad tillverkar eller reparerar mopeder, för provkörning i samband med tillverkningen eller reparationen.

5 § Den som inställer ett fordon till mopedbesiktning skall lämna de uppgifter om fordonet som behövs för besiktningen. På begäran skall han eller hon styrka uppgifterna.

6 § Om en moped klass II godkännas vid en mopedbesiktning, skall besiktningsorganet tilldela den en beteckning som är specifik för fordonet.

8 kap. Lämplighetsbesiktning

1 § Godkännande vid lämplighetsbesiktning krävs för att

1. en buss, en lastbil, ett släpfordon eller ett terrängmotorfordon skall få användas i yrkesmässig trafik för personbefordran,
2. en personbil skall få användas vid övningskörning i trafikskola,

3. ett fordon som har kopplats till ett motordrivet fordon skall få användas för personbefordran,

4. en bil skall få registreras som utryckningsfordon enligt 6 kap. 9 § 1 förordningen (2001:650) om vägtrafikregister.

2 § Trots bestämmelsen i 1 § 3 får ett fordon som inte godkänts vid en lämplighetsbesiktning användas tillfälligt vid räddningstjänst av en statlig brandkår eller en kommunal räddningskår. Ett fordon som har kopplats till en traktor får också användas för kortaste färd till eller från en arbetsplats eller mellan en gårds ägor eller för liknande ändamål.

3 § Ett fordon skall godkännas genom lämplighetsbesiktning, om det uppfyller föreskrivna krav i fråga om beskaffenhet och utrustning för sådan användning som avses i 1 §.

4 § Besiktningsorganet prövar frågor om återkallelse av ett godkännande vid lämplighetsbesiktning i fall som avses i 2 kap. 8 § fordonslagen (2002:574).

5 § Om ett fordon, som inte är registreringspliktigt enligt lagen (2001:558) om vägtrafikregister, godkänns vid en lämplighetsbesiktning skall besiktningsorganet utfärda ett lämplighetsbevis. Om det föreskrivs villkor för den avsedda användningen skall detta anges i beviset.

6 § Lämplighetsbeviset eller en bestyrkt avskrift av det skall medföras vid sådan personbefordran som avses i 1 § 3 och på tillsägelse visas upp för en bilinspektör eller en polisman. Handlingen skall vara i sådant skick att den kan läsas utan svårighet.

9 kap. Kontrollbesiktning

Besiktningspliktiga fordon och besiktningsintervaller

1 § Periodiskt återkommande kontrollbesiktning skall ske av fordon i följande fall.

1. Fordon som avses i 3–8 §§. Om ett fordon är av 1950 eller tidigare års modell behöver sådan besiktning dock ske endast i fråga om registrerade bussar med en totalvikt över 3,5 ton och de fordon som anges i 8 §.

2. Fordon som avses i 9 §.

Att kontrollbesiktning skall ske även av ett fordon för vilket körförbud gäller eller ett föreläggande om kontrollbesiktning har meddelats följer av andra bestämmelser i detta kapitel än de som anges i första stycket samt av bestämmelser i 10 kap.

2 § Inställesterminen för ett fordon består av en inställesemånad samt de närmast föregående två och de närmast följande två kalendermånaderna. Inställesemånaden bestäms efter den sista siffran i fordonets registreringsnummer enligt följande uppställning.

Sista siffra i registreringsnumret	Inställesemånad
1	januari
2	februari
3	mars
4	april
5	juli
6	augusti
7	september
8	oktober
9	november
0	december

3 § Bilar med en totalvikt av högst 3,5 ton skall kontrollbesiktigas

- första gången under den inställestermin vars inställesemånad infaller 34 månader efter den månad då bilen första gången togs i bruk,
- andra gången under den inställestermin vars inställesemånad infaller två år efter föregående inställesemånad, och
- därefter årligen under den för bilen gällande inställesterminen.

4 § Bilar och bildragna släpvagnar med en totalvikt över 3,5 ton skall kontrollbesiktigas

- första gången senast ett år efter den månad då fordonet första gången togs i bruk, och
- därefter senast ett år efter den månad då föregående fullständiga kontrollbesiktning utfördes.

5 § Bildragna släpvagnar med en totalvikt av högst 3,5 ton och motorcyklar skall kontrollbesiktigas

- första gången senast två år efter den månad då fordonet första gången togs i bruk, och
- därefter senast två år efter den månad då föregående fullständiga kontrollbesiktning utfördes.

Om mer än tio år har förflutit sedan fordonet första gången togs i bruk, skall det dock besiktigas senast ett år efter den månad då föregående fullständiga kontrollbesiktning utfördes.

6 § Motorredskap klass I och släpvagnar som dras av sådana fordon skall kontrollbesiktigas

- första gången senast tre år efter den månad då fordonet första gången togs i bruk, och
- därefter senast två år efter den månad då föregående fullständiga kontrollbesiktning utfördes.

7 § Personbilar, motorcyklar och sådana lastbilar som har en totalvikt av högst 3,5 ton skall, från och med det kalenderår som infaller trettio år efter det år som anges i årsmodellbeteckningen enligt vägtrafikregistret, i stället för vad som föreskrivs i 3 och 5 §§ kontrollbesiktigas senast två år efter den månad då föregående fullständiga kontrollbesiktning utfördes.

8 § Fordon av följande slag och med en totalvikt av högst 3,5 ton skall, trots bestämmelserna i 3–7 §§, kontrollbesiktigas

– första gången under den inställetstermin vars inställesemånad infaller ett år efter den månad då fordonet första gången togs i bruk, och

– därefter årligen under fordonets inställetstermin.

1. Utryckningsfordon,
2. registrerade motorfordon som används för övningskörning i en trafikskola,
3. registrerade motorfordon, som drivs med gas från gasverk på fordonen eller på tillkopplade släpfordon, och registrerade släpfordon på vilka ett sådant gasverk dras,
4. registrerade bilar, släpvagnar och släpslädar som används i yrkesmässig trafik för personbefordran,
5. registrerade släpvagnar och släpslädar som är inrättade för transport av sjuka eller skadade,
6. registrerade bilar som används i en uthyrningsrörelse,
7. registrerade bilar, som används för icke yrkesmässig skolskjutsning enligt förordningen (1970:340) om skolskjutsning, och
8. registrerade bussar.

Bestämmelsen i första stycket om när ett fordon skall besiktigas första gången gäller även om fordonet tidigare har använts på något annat sätt än som anges där.

9 § Registrerade terrängmotorfordon och terrängsläp som används i yrkesmässig trafik för personbefordran och registrerade terrängmotorfordon som används i uthyrningsrörelse skall kontrollbesiktigas

– första gången senast ett år efter den månad då fordonet första gången togs i bruk, och

– därefter senast ett år efter den månad då föregående fullständiga kontrollbesiktning utfördes.

Kontrollbesiktning efter föreläggande av Vägverket

10 § Vägverket får, om det finns anledning att anta att ett motordrivet fordon eller ett släpfordon är bristfälligt, förelägga ägaren att inom en viss tid låta fordonet genomgå en kontrollbesiktning. Om fordonet inte har genomgått en besiktning inom föreskriven tid inträder körförbud för det. I fråga om sådant förbud gäller 18 § första stycket första meningen och andra stycket på motsvarande sätt.

Godkännande

11 § Ett fordon skall godkännas om det

1. är i trafiksäkert skick,
2. uppfyller kraven enligt
 - a) förordningen (1988:1145) om brandfarliga och explosiva varor,
 - b) förordningen (1995:555) om HFC,
 - c) förordningen (2001:1085) om motorfordons avgasrening,
 - d) förordningen (2002:187) om ämnen som bryter ned ozonskiktet,
 - e) föreskrifter som har utfärdats med stöd av dessa förordningar, och

3. även i övrigt är godtagbart från miljösynpunkt.
Fordonet skall godkännas även om det har brister som är av endast ringa betydelse.

Körförbud samt förelägganden i övrigt

12 § Om ett fordon inte har genomgått en periodisk kontrollbesiktning inom den tid som anges i 2–9 §§, inträder körförbud för det från och med kalendermånaden efter den månad då det senast skulle ha genomgått en besiktning.

För en sådan bil som avses i 3 § inträder körförbud enligt första stycket dock tre veckor efter den dag då en avställning upphör, om fordonet har varit avställt från och med dess inställesemånad och det har godkänts vid en kontrollbesiktning efter föregående inställesetermins början.

13 § Om ett fordon vid en kontrollbesiktning är så bristfälligt att det inte vidare kan användas utan uppenbar fara för trafiksäkerheten skall besiktningsorganet meddela körförbud för det.

14 § Om ett fordon vid en kontrollbesiktning har sådana brister att det inte kan godkännas, men körförbud inte meddelas, skall fordonsägaren avhjälpa bristerna. Besiktningsorganet skall förelägga ägaren att inom en viss tid antingen låta fordonet genomgå en kontrollbesiktning eller låta reparera och prova fordonet vid en verkstad som är ackrediterad enligt lagen (1992:1119) om teknisk kontroll (en ackrediterad verkstad). Något föreläggande skall dock inte utfärdas om bristerna endast är enkla och inte förekom vid den senaste kontrollbesiktningen eller flygande inspektionen.

Om fordonet inte har genomgått en kontrollbesiktning eller godkänts efter provning inom föreskriven tid inträder körförbud för det.

Om fordonet uppfyller kraven vid provningen får verkstaden utfärda ett intyg om att föreläggandet har följts.

15 § Om fordonet vid en fullständig kontrollbesiktning har endast enkla brister som inte föranleder något föreläggande enligt 14 § första stycket och fordonsägaren inom två månader efter kontrollbesiktningen har låtit reparera och prova fordonet vid en ackrediterad verkstad, får verkstaden utfärda ett intyg om att detta har skett.

16 § Vägverket prövar om sådana intyg som avses i 14 och 15 §§ skall godtas. Om intyget godtas anses fordonet godkänt.

17 § Om det vid en kontrollbesiktning visar sig att ett fordon har ändrats på ett sådant sätt som avses i 6 kap. 10 § första stycket skall besiktningsorganet förelägga fordonsägaren att inom en månad låta det genomgå en registreringsbesiktning. Om fordonet inte har genomgått en registreringsbesiktning inom förelagd tid inträder körförbud för det.

18 § Ett körförbud enligt 12 eller 13 § gäller till dess en kontrollbesiktning har genomförts. Ett körförbud enligt 14 § andra stycket gäller till dess en kontrollbesiktning har genomförts eller ett intyg efter provning vid en ackre-

diterad verkstad har godtagits enligt 16 §. En provning vid en verkstad måste dock göras inom en månad från det att förbudet inträdde och inom två månader efter en fullständig kontrollbesiktning. Ett körförbud enligt 17 § gäller till dess en registreringsbesiktning har genomförts.

Trots att körförbud gäller får fordonet användas för färd kortaste lämpliga väg från den plats där reparation har utförts till ett besiktningsorgan för besiktning. I fråga om andra körförbud än enligt 13 § får fordonet också användas för färd kortaste lämpliga väg till en reparationsverkstad för reparation. Detsamma gäller för en olastad släpvagn, som har meddelats körförbud enligt 13 § på grund av bristfällighet i bromssystemet, om den framförs med en hastighet av högst 30 kilometer i timmen.

19 § Om körförbud meddelas vid en kontrollbesiktning skall besiktningsorganet förse fordonet med ett körförbudsmärke.

Övriga bestämmelser

20 § Den som inställer ett fordon till reparation och provning vid en ackrediterad verkstad enligt 14 § skall visa upp föreläggandet.

21 § Om ett fordon har underkänts vid en fullständig kontrollbesiktning och en ny kontrollbesiktning sker inom två månader därefter, får kontrollen begränsas till de delar som tidigare har underkänts.

10 kap. Flygande inspektion

1 § Flygande inspektion får ske av motordrivna fordon och släpfordon.

2 § Om det vid en flygande inspektion visar sig att ett fordon har brister som är av endast ringa betydelse från trafiksäkerhets- eller miljösynpunkt skall förrättningsmannen påpeka bristerna för fordonets förare.

3 § Om bristerna hos ett inspekterat fordon är så stora att fordonet inte kan användas utan uppenbar fara för trafiksäkerheten skall förrättningsmannen meddela körförbud för det.

4 § Om fordonet vid en flygande inspektion har endast enkla brister som inte förekom vid den senaste kontrollbesiktningen eller flygande inspektionen, skall fordonsägaren avhjälpa bristerna. I sådant fall gäller vad som sägs i 9 kap. 15 och 16 §§ om reparationen och provningen sker inom två månader efter inspektionen.

5 § Om fordonet vid en flygande inspektion har andra brister än som avses i 2–4 §§, skall fordonsägaren avhjälpa dem och förrättningsmannen förelägga denne att inom en viss tid

1. låta fordonet genomgå en kontrollbesiktning,
2. låta reparera och prova fordonet hos en ackrediterad verkstad eller för ett besiktningsorgan visa att bristerna har avhjälpats, eller

3. när det gäller ett fordon som inte är registreringspliktigt enligt lagen (2001:650) om vägtrafikregister, genom ett intyg eller på något annat tillförlitligt sätt styrka för en polismyndighet att bristerna har avhjälpats.

Om ett föreläggande enligt första stycket inte har följts inträder körförbud för fordonet.

Vid provning och reparation hos en ackrediterad verkstad gäller i fråga om intyg vad som sägs i 9 kap. 14 § tredje stycket och 16 §.

6 § Om det vid en flygande inspektion visar sig att ett fordon har ändrats på ett sådant sätt som avses i 6 kap. 10 § första stycket skall förrättningsmannen förelägga fordonsägaren att inom en månad låta det genomgå en registreringsbesiktning.

Om fordonet inte har genomgått en registreringsbesiktning inom förelagd tid inträder körförbud för det.

7 § En buss, en tung lastbil eller ett släpfordon med en totalvikt över 3,5 ton, som stoppas för en flygande inspektion, skall inte kontrolleras om fordonets förare kan visa att fordonet under de senaste tre månaderna har genomgått

1. en fullständig kontrollbesiktning,
2. en flygande inspektion, eller
3. en obligatorisk trafiksäkerhetsprovning i enlighet med rådets direktiv 96/96/EG av den 20 december 1996 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om provning av motorfordons och tillhörande släpfordons trafiksäkerhet¹⁸, senast ändrat genom kommissionens direktiv 2001/11/EG¹⁹, i något annat land.

Vad som sägs i första stycket gäller dock inte

1. om fordonet är uppenbart bristfälligt,
2. om kontrollen avser annan utrustning än den som kontrollerades vid den tidigare flygande inspektionen, eller
3. kontroll av att enkla brister har avhjälpats.

8 § Om körförbud meddelas vid en flygande inspektion skall förrättningsmannen förse fordonet med ett körförbudsmärke.

9 § Den som i fall som avses i 5 § inställer ett fordon till reparation och provning vid en ackrediterad verkstad skall visa upp föreläggandet.

10 § Om ett förbud eller föreläggande utfärdas skall fordonsägaren under rättas om han eller hon inte är närvarande vid den flygande inspektionen. I fråga om fordon som är registrerade i vägtrafikregistret skall Vägverket under rättas fordonsägaren. I fråga om andra fordon skall förrättningsmannen göra det.

11 § Ett körförbud enligt 3 § gäller till dess en kontrollbesiktning har genomförts. I andra fall gäller ett körförbud som avses i detta kapitel till dess att föreläggandet har följts.

¹⁸ EGT L 46, 17.2.1997, s. 1 (Celex 31996L0096).

¹⁹ EGT L 48, 17.2.2001, s. 1 (Celex 32001L0011).

Trots att körförbud gäller får fordonet användas för färd kortaste lämpliga väg från den plats där reparation har utförts till ett besiktningsorgan för besiktning. I fråga om andra körförbud än enligt 3 § får fordonet också användas för färd kortaste lämpliga väg till en reparationsverkstad för reparation. Detsamma gäller för en olastad släpvagn, som har meddelats körförbud enligt 3 § på grund av bristfällighet i bromssystemet, om den framförs med en hastighet av högst 30 kilometer i timmen.

11 kap. Övriga bestämmelser

Straff

1 § Till böter döms den som uppsåtligen eller av oaktsamhet lämnar oriktig uppgift

1. i en ansökan om typgodkännande,
2. i ett intyg om överensstämmelse eller i ett typintyg,
3. i ett typgodkännandemärke eller motsvarande märkning enligt 3 kap. 16 § eller 4 kap. 4 §,
4. i samband med registreringsbesiktning eller mopedbesiktning.

Ansvar enligt första stycket inträder inte om den oriktiga uppgiften saknat betydelse för frågan om typgodkännande eller godkännande vid besiktningen eller om uppgiften i övrigt inte varit ägnad att vilseleda.

2 § Till böter döms den som uppsåtligen eller av oaktsamhet i annat fall än som avses i 1 § bryter mot

1. bestämmelserna i
 - a) 3 kap. 14–17 §§,
 - b) 4 kap. 4 § andra stycket,
 - c) 5 kap. 8 eller 9 §, eller
2. föreskrifter som meddelats med stöd av denna förordning för tillämpningen av 3 kap. 14–17 §§, 4 kap. 4 § eller 5 kap. 8 §.

3 § Till böter döms den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot ett förbud enligt 2 kap. 8 eller 11 § att sälja eller ta i bruk fordon, system, komponenter eller separata tekniska enheter.

4 § Till penningböter döms den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot bestämmelserna i 6 kap. 10 § om registreringsbesiktning av ett ändrat fordon eller mot 8 kap. 6 § om medförande av lämplighetsbevis.

5 § Till penningböter döms ägaren av ett fordon om han eller hon uppsåtligen eller av oaktsamhet har underlåtit att göra vad som skäligen har kunnat krävas av honom eller henne för att hindra att fordonet används i strid mot

1. körförbud,
2. bestämmelserna om fordons beskaffenhet och utrustning i
 - a) 2 kap. 1 §,
 - b) föreskrifter som meddelats med stöd av denna förordning,
3. bestämmelserna om mopedbesiktning i 7 kap. 1 §, eller
4. bestämmelserna om lämplighetsbesiktning i 8 kap. 1 § 1–3.

I de fall som avses i första stycket döms även föraren till penningböter, om denne har känt till hindret för att använda fordonet på det sätt som har skett.

6 § Ansvar enligt 5 § första stycket 2 inträder inte om bristfälligheten i fordonets beskaffenhet eller utrustning var av ringa betydelse eller om användandet endast avsåg färd till närmast belägna plats för att avhjälpa en skada som har uppkommit under färden och fordonet kunde användas utan någon uppenbar fara.

7 § Den som använder någon annans fordon utan lov har samma skyldigheter som ägaren har enligt 1 kap. 5 § och döms i ägarens ställe enligt 5 §. Detsamma gäller den som innehar ett fordon med nyttjanderätt för obestämd tid eller för en bestämd tid som understiger ett år och har befogenhet att bestämma vem som får föra fordonet eller anlitar någon annan förare än ägaren har utsett.

8 § Bestämmelserna i denna förordning eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av förordningen om ansvar för ägare eller användare av fordon tillämpas i fråga om ett fordon som ägs eller används av staten eller en kommun på förarens närmaste förman. Om denne har gjort vad som skäligen har kunnat krävas av honom eller henne för att förebygga en förseelse och sker ändå en sådan på grund av en överordnads åtgärd eller vållande, tillämpas bestämmelserna om ansvar för ägare eller användare på den överordnade.

I fråga om ett fordon som ägs eller används av ett oskiftat dödsbo eller ett konkursbo tillämpas de bestämmelser om ansvar som avses i första stycket på den eller dem som har rätt att företräda boet.

I fråga om ett fordon som ägs eller används av ett bolag, en förening, en stiftelse eller någon annan juridisk person tillämpas de bestämmelser om ansvar som avses i första stycket på den eller dem som har rätt att företräda den juridiska personen eller på den som Vägverket på begäran har godtagit som ansvarig företrädare för denne.

9 § Ansvar enligt denna förordning inträder inte, om straff kan dömas ut enligt brottsbalken eller lagen (1951:649) om straff för vissa trafikbrott.

Överklagande

10 § I 5 kap. 4–6 §§ fordonslagen (2002:574) finns bestämmelser om överklagande.

Bemyndiganden m.m.

11 § Vägverket får meddela ytterligare föreskrifter

1. om fordons beskaffenhet och utrustning,
2. om omfattningen av den kontroll som avses i denna förordning,
3. om omfattningen av den kontroll av polisman som avses i 2 kap. 11 § fordonslagen (2002:574), och
4. i övrigt för verkställigheten av fordonslagen och av denna förordning.

Verket får vidare föreskriva att vissa fordonsdelar eller fordonstillbehör får användas endast om de är märkta enligt verkets föreskrifter eller är av en typ som har godkänts av verket eller någon annan myndighet.

12 § Föreskrifter som avses i 11 § meddelas efter samråd med

1. Arbetsmiljöverket i frågor som avser utrymmen för den som färdas i lastbilar, traktorer eller motorredskap,

2. Försvarmakten i frågor som avser fordon som brukas av Försvarmakten, Försvarets materielverk och Försvarets radioanstalt,

3. Naturvårdsverket i frågor som avser krav i fråga om buller,

4. Rikspolisstyrelsen i frågor som avser flygande inspektion och sådan kontroll genom polisman som avses i 2 kap. 11 § fordonslagen (2002:574), och

5. Statens räddningsverk i frågor som avser fordon som används av räddningskåren under utbildning eller höjd beredskap enligt vägtrafikförordningen (1995:137) för räddningskåren under utbildning och höjd beredskap.

13 § Vägverket får ingå en sådan internationell överenskommelse som enbart berör verkets föreskrifter.

14 § Vägverket skall fullgöra de uppgifter som ankommer på Sverige enligt artikel 6 och 7.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/30/EG av den 6 juni 2000 om vägkontroller av trafiksäkerheten hos nyttofordon i trafik i gemenskapen²⁰ samt fullgöra den rapporteringsskyldighet och de uppgifter som ankommer på den behöriga myndigheten enligt artikel 7.2 i direktivet.

15 § Socialstyrelsen får efter samråd med Vägverket meddela föreskrifter om sjukvårdsutrustning i utryckningsfordon för transport av sjuka eller skadade.

16 § Vägverket får föreskriva eller i enskilda fall medge undantag från bestämmelserna i denna förordning för

1. ett visst fordon,

2. en viss fordonstyp,

3. en viss grupp eller en viss kategori av fordon.

Undantag får föreskrivas eller medges om det behövs med hänsyn till fordonets eller fordonens konstruktion eller användning eller är motiverat av något annat särskilt skäl samt om det kan ske utan fara för trafiksäkerheten och inte medför någon väsentlig störning för omgivningen eller någon annan avsevärd olägenhet. Undantag får förenas med villkor.

Vid prövning av frågor om undantag från gällande krav i fråga om buller skall Vägverket samråda med Naturvårdsverket.

17 § De myndigheter som är godkännandemyndigheter enligt 3 och 4 kap. skall, var och en inom sitt ansvarsområde, fullgöra de uppgifter som Sverige ansvarar för enligt tillämpliga direktiv, avtal om ömsesidigt erkännande och

²⁰ EGT L 203, 10.8.2000, s. 1 (Celex 32000L0030).

reglementen samt får meddela föreskrifter för verkställigheten av direktiven och avtalen.

I fråga om utseende och anmälan av provningsorgan gäller dock följande.

1. Ett provningsorgan (teknisk tjänst) enligt 3 kap. skall utses och anmälas enligt de bestämmelser i lagen (1992:1119) om teknisk kontroll som gäller ett organ som skall anmälas enligt 3 § samma lag.

2. Ett provningsorgan enligt 4 kap. skall utses och anmälas av Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll.

Avgifter för vissa ärenden

18 § I förordningen (2001:652) om avgifter inom vägtrafikområdet finns bestämmelser om avgifter för förrättningar eller åtgärder som regleras i denna förordning och som utförs av Vägverket eller av en förrättningsman som har förordnats av verket.

I förordningen (2001:17) om förrättningsavgifter för vissa besiktningsorgan på fordonsområdet finns bestämmelser om fastställande av avgifter i besiktningsverksamheten.

1. Denna förordning träder i kraft den 1 maj 2003.

2. Om det i en lag eller någon annan författning hänvisas till en bestämmelse som har ersatts med en bestämmelse i denna förordning, tillämpas i stället den nya bestämmelsen.

3. Om en fordonstyp har godkänts vid typbesiktning enligt bestämmelserna i terrängtrafikkungörelsen (1972:594) eller fordonskungörelsen (1972:595) skall godkännandet anses som ett meddelat nationellt typgodkännande enligt denna förordning med rätt för innehavaren att utfärda typintyg för den godkända fordonstypen till och med den 31 december 2003. För mopeder och motorcyklar gäller dock i stället vad som sägs i 5.

4. För en moped som tagits upp i typintyg enligt 63 § fordonskungörelsen (1972:595) i dess lydelse före den 1 november 1998 eller godkänts vid mopedbesiktning enligt 48–54 §§ fordonskungörelsen i dess lydelse före den 1 november 1998 och därefter inte ändrats på sådant sätt som anges i 50 § nämnda kungörelse, gäller vad som sägs om mopeder klass II. Om en sådan moped har ändrats på ett sådant sätt som anges i 50 § fordonskungörelsen och därefter återställts får mopeden besiktigas enligt 48–54 §§ fordonskungörelsen enligt dess lydelse före den 1 november 1998, varvid 17 § fordonskungörelsen får tillämpas i sin lydelse före den 1 november 1998.

5. Fram till den 17 juni 2003 får typintyg utfärdas för en motorcykel eller en moped med stöd av en typbesiktning som har utförts enligt bestämmelserna i fordonskungörelsen (1972:595) i dess lydelse före den 1 november 1998. För en sådan motorcykel eller moped skall 9 b, 14 och 17 §§ fordonskungörelsen tillämpas i dess lydelse före den 1 november 1998. Fram till den 17 juni 2003 får en motorcykel godkännas vid första registreringsbesiktningen med tillämpning av 9 b och 14 §§ fordonskungörelsen i dess lydelse före den 1 november 1998.

6. En fullständig registreringsbesiktning som med godkänt resultat har skett inom sex månader före ikraftträdandet av denna förordning skall vid tillämpningen av förordningen anses som en periodisk kontrollbesiktning.

7. Om de nya bestämmelserna i 9 kap. 1 § skulle innebära att körförbud inträder vid ikraftträdandet av denna förordning skall körförbudet i stället inträda tre månader efter ikraftträdandet.

8. Vägverket får i övrigt meddela de övergångsbestämmelser som behövs i fråga om de kontrollformer som anges i denna förordning.

På regeringens vägnar

ULRICA MESSING

Lennart Renbjer
(Näringsdepartementet)